

GERÇEK ASALET: AHİRETTE İTİBAR

Eûzübillâhimineşşeytânirracîm.

Bismillâhirrahmânirrahîm.

el-Hamdü lillâhi Rabbi'l-âlemîn. Hamden kesîran tayyiben mübâreken fîh. Alâ külli hâlin ve fî külli hîn. Ve's-salâtu ve's-selâmu alâ seyyidinâ Muhammedin ve alâ âlihî ve sahibihî ecmaîn ve men tebi'ahû bi-ihsânin ilâ yevmi'd-dîn.

Emmâ ba'dü;

a. Adaletin Temeli

Fe-kâle resûlullâhi sallallahu aleyhi ve sellem;

شَاهِدُ الزُّورِ لَا تَزُولُ قَدَمَاهُ حَتَّى تَجِبَ لَهُ
النَّارُ

Şâhidü'z-zûri lâ tezûlü kademâhü hattâ tecibe lehü'n-nâru.

Enes radiyallahu anh'den ve Abdullah İbn Ömer radiyallahu anhuma'dan rivayet olunmuş olan bu hadîs-i şerifte, yalancı şahitliğin cehenneme girme sebebi olduğu belirtiliyor.

Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem* buyuruyor ki;

Şâhidü'z-zûri. Şahit, mahkemede herhangi bir olayda Hâkim'in, Kadı'nın karşısında şahitlik eden kimse. *Zur*, yalan demek. Şahidiz. *Zur*, yalan yere şahitlik eden, yalanı söyleyen, şahitlik yapıyorum diye yalan söyleyen. Yalancı şahit. *Lâ tezûlü kademâhü*. Ayakları yerinden kıpırdamaz, hareket etmez.

Hattâ tecibe lehü'n-nâru. Cehennem ona vacip olmadan, ayakları kıpırdamaz. Yani şahitlik ettiği yerde daha ayakları kıpırdamadan cehennemi hak eder. Efendim cehennem ona hak olur. Ondan sonra kıpırdar ayağı. O kadar kesin, o kadar çabuk. Onun için efendim bir kere Müslümanın doğru sözlü olması lazım. Her yerde her zaman. Ama yalan söylediği zaman bazen yalanın zararı sadece kendisinde kalır. Ama yalancı şahit adaleti bozuyor. Belki o yaptığı yalancı şahitlikte birinin malı gasp ediliyor. Belki efendim birisi hapse giriyor. Belki çok büyük haksızlıklar oluyor. Ondan dolayı yalancı şahitlik çok kötüdür İslam da. Efendim yalancılık kötüdür, ama yalancı şahitlik hemen o anda insanı cehennemlikler arasına yazdırır.

Daha ayakları yerinden kıpırdamadan, cehennem ona vacip olur. Bu insanlar o kadar şaşır-mış ki, o kadar imandan uzaklaşmış ki söylen-meye söylenmeye. O kadar o kadar dinsizleş-miş ki adliye binalarının önünde, yalancı şahitlik yapmak için bekleyenler varmış. Adamın şahide ihtiyacı olduğu zaman, iniyormuş aşa-ğuya, pazarlık ediyorlarmış, hiç tanımadığı in-sanın mahkemesine gidiyormuş, istenildiği şe-kilde şahitliği yapıyormuş. Ondandır da pa-rayı alıp gidiyormuş. Adalet bu kadar böyle mahvediliyor, katlediliyor. Adli cinayet işleniyor. O kadar. Tabii İslam kolay değil. İnsanın Müslüman olması, birçok şeyleri yenmesine bağlı. Müslüman olacak. Müslümanca yaşayacak. Ama nefsini yenecek. Şeytanı yenecek. Dünya sevgisini, muhabbetini yenecek. Hakkı söylersem zarara uğrarım. Zarara uğrarım ama olsun Allah yalan söylemeyin diyor. Ben hakkı söylersem zarar olursa zarar, ne yapalım. Dünya sevgisi insanı şaşırtıyor. Para, pul, mevki, makam, menfaat kaygısından insan yapıyor bu işleri. Şeytan insanı kandırıyor. İnsanın nefsi kendisini engelliyor ve sonunda insan kendisini cehenneme sokturacak olan işleri rahat rahat yapıyor. Çok iyi öğretilmesi lazım.

Çok iyi anlatılması lazım. Amma çok iyi anlatıldığı zaman bile bu düşmanları yenemeyip, nefesine mağlup olup, şeytana aldanıp, dünyaya kapılıp kötü işleri yapanlar var. Birde hiç öğretilmezse, bu insanların, bu halkın hali ne olacak?

Bir de tam tersi öğretilirse. Boş ver kardeşim. İnsan bu dünyaya bir defa gelir kardeşim. Vur patlasın, çal oynasın kardeşim. Efendim çalgı, eğlence, bar, pavyon, gazino, içki, kumar, efendim eğlence, her türlü Allah'ın haram kıldığı yasak kıldığı şey revaçta olursa, reklam edilirse, anlatılırsa, teşvik edilirse, insanları kandırmak için var gücüyle çalışmalarına müsaade edilirse, bu insanların hali nice olur?

Amerika da sigaranın reklamı yasaklanmış, içkinin reklamı yasaklanmış, televizyonlarda umumi yerlerde bunun reklamı yapılamıyormuş. Ya sigaradan daha daha mı az zararlı bu şeyler?

Bunların reklamı yapılıyor, bunlar teşvik ediliyor. Bunları görünce efendim insanlar aldanıyor şey yapıyor. Onun için idarecilerin, bu işleri düzenleyen, bu işlere karar veren

insanların veballeri sorumlulukları çok çok fazla. O adamlar mahvolacaklar yani. Bu işleri imza atan, bu işlere karar veren, bu işleri yaptıran, düzeni bu hale getiren, böyle çevirenler, bu noktaya getirenler çok büyük sorumluluklar altında.

İkinci hadîs-i şerîf.

b. Misafirperverlikte Sünnet

Sallallahu teâlâ aleyhi ve sellem hazretleri buyuruyor ki;

شَرُّ الطَّعَامِ طَعَامُ الْوَلِيمَةِ يُدْعَى إِلَيْهَا الْأَغْنِيَاءُ
وَيُمْنَعُهَا الْمَسَاكِينُ وَمَنْ لَمْ يُجِبِ الدَّعْوَةَ فَقَدْ
عَصَى اللَّهَ وَرَسُولَهُ

Şerru't-ta'âmi ta'amu'l-velîmeti yüd'â ileyhe'l-ağniyâü ve yümne'uhe'l-mesâkînü ve men lem yücibi'd-da'vate fe-kad 'asallahe ve resûlehû.

Ebû Hureyre radiyallahu anh'den, değişik konulu bir hadîs-i şerîf.

Şerru't-ta'âmi. Ziyafetlerin, yiyeceklerin, sofraların, yemeklerin en fenası. *Ta'amu'l-velîmeti.* O düğün yemeğidir ki,

yemeklerin, ziyafetlerin en fenası, o düğün yemeğidir ki; *yüd'â ileyhe'l-ağniyâü*. O ziyafete zenginler çağrılır da. *Ve yümne'uhe'l-mesâkînü*. Fakirler engellenir, sokulmaz, alınmaz, çağırılmaz. En kötü ziyafet budur. Hâlbuki umumi olacak, kapı açılacak, fukaracıklar da istifade edecek. Zengin zaten her zaman yiyor. Evinde seninkinden belki daha alasını yaptırıyor, keyfine göre. Hizmetçisini çağırıyor efendim emrediyor, parayı veriyor, eline git şunun en alasını al, efendim şunun en alasını al, mükellef bir sofraya hazırlanıyor. Her zaman yer. Onu onun her günü ziyafet. Onu çağırıyor. Asıl fukaracık orda efendim açlıktan karnına taş bağlayan adamlar, bir düğün yemeği var eyvah efendim aman gidelim de bize de biraz belki bir şeyler verirler diye kapıda bekliyor, alınmıyorlar, yedirilmiyorlar, içirilmiyorlar. Efendim en kötü ziyafet budur. Yemek budur. Çünkü Allah bunu sevmez, bu hali sevmez.

Ve men lem yücibi'd-da'vate. Bir de, bir yemeği, ziyafete bir davet edilirse bir insan gitmezse, davete icabet etmezse;

Fe-kad 'asallahe ve resûlehû. Allah'ın ve Resûlune isyan etmiş olur. Davete icabet etmek efendimizin sünnetidir, gitmek lazım. Davet etmiş. Pekâlâ gideceksin. Olur diyeceksin, gideceksin. Çünkü davetler muhabbet vesilesidir. Muhabbet de Müslümanın Müslümanı sevmesi iyidir, sevaptır, davete icabet edecek.

Peygamber efendimiz diyor ki; bir deve kemiği kaynatmasına, deve paçasına beni çağırırsalar bile giderim. Fekaracığın birisi bir deve kemiği bulsa, kazana koysa, fokur fokur kaynatsa da, gel Ya Resûlullah efendim bizde yemek yiyelim, çorbayı beraber içelim dese, giderim diyor, Peygamber Efendimiz. Yani en en basit en kıymetsiz şeye bile.

Bir keresinde Peygamber Efendimizi, fekaracığın birisi çağırıyor evine. Neden?

Sevap diye çağırıyor. Çağırıyor efendimizin önüne sirke ile ekmek koydu. Efendimiz de ekmeği sirkeye bandı yedi, bandı yedi. Sirke ne güzel gıdadır, sirke ne güzel gıdadır dedi. Tevazuya bak. Hâlbuki nice zenginler, canını onun yoluna kurban etmeye hazır. Peygamber Efendimize para gelmez miydi?

Yığınla gelirdi. Sofra örtüsü üstüne konulurdu, avuç avuç dağıtırdı, saymadan avuç dağıtırdı. Biriktirseydi dünyanın en zengin insanı olurdu.

Zaten Allahu Teâlâ Hazretleri Cebrail *aleyhisselamı* göndermiş ve haber vermiş ki;

Ey Resûlum! İstersen sana şu karşıdaki dağları altın yapayım. İstemem demiş. İstersen seni demiş, hükümdar, zengin peygamber yapayım. İstemem Ya Rabbi! Günlerce aç dururdu, karnına taş bağlardı, aylarca evinin bacası tütmezdi, pişmiş yemek efendim yemezdi Resûlullah efendimiz. Sabah namazından sonra eve gittiği zaman, yiyecek bir şey var mı hanımlar? Derdi. Yok, Ya Resûlullah. Eh bende zaten oruç tutmaya niyet düşünüyordum, niyetlenmiştim, aklımdan geçiriyordum, hadi oruca niyet edeyim derdi. Fatıma anamız öyle, Peygamber Efendimiz öyle, sahâbe-i kirâmın çoğu öyle, günlerce aç dururlardı. Hazreti Ali efendimiz bir ihtiyar kadın kuyusundan su çekip hurmalarını sulamak üzere anlaşmış, her kovaasına bir hurma ücret. Kova başına bir hurma. Hurmaları almış, getirmiş, Resûlullaha sunmuş. Hurma da yok. O da bir nimet. O da

öyle kolay bulunan bir şey değil. Ne para var, ne yiyecek var, ne hurma var, ne su var, su da kıt. Ne güzel ev var, ne serinlik var.

Şimdi biz Arabistan'a gittik mi efendim soğutucular çalışıyor, odaların içinde oh rahat bir yere yatıyoruz, uyuyoruz. Soğutucu bir bozuluyor. Bir gün, iki gün yatağın içinde oraya dön oraya dön oraya dön oraya dön, kuş gibi çırpınıyor insan, oldu birkaç defa oldu, oturulmuyor, şey yapılmıyor. Yani uyku uyunmuyor.

Kalkarlarmış Ali Ulvi Beyler. Böyle bu soğutucuların olmadığı zamanda. Geceleyin uyku uyuyamıyorlar. Çok sıcak, yaz sıcakları, hurmaları olduran sıcaklar. Yatağın içine bir kova su, bütün yatak yorgan sıırılsıklam kovayla ıslanıyor. Üstlerinde de tepeden aşağı bir kova su, ıslak ıslak yatarlarmış yatağa. Onlar kuruyuncaya kadar yarım saat uyarlarmış. Ondan sonra gene çünkü kururken serinletiyor ortalığı. Onlar kurduktan sonra gene başlarmış.

Birisi Medine-i Münevvere'ye gitti. Hanımının analığı oraya yerleşmişti. Bunlarda emekli olunca kalktılar gittiler. Medresede oda vermişler tamam, evleri var. Bunlar da

orda Şey yapacaklar. Gitti sonra d6nd6. Emekli ama d6nd6 gene. Kardeşim diyor, bizden yaŐça b6y6k. Durulmuyor kardeşim diyor, insan diyor kafesin içindeki kuş gibi çırpınıyor diyor. Kolay değil neler çekmiŐler m6barekler. Allah'ın rızasını kazanmak için neler yapmıŐlar. Altı y6z doksan dokuz kilo metre Teb6k'den Medine-i M6nevvere'den oralara savaŐlara gitmiŐler, yaya veya devede. Deve sanki rahat mı?

Deveye hiç bindiniz mi?

Rahat mı?

At ata bindiniz mi?

Rahat mı?

Atın 6st6ne giderken, giderken insanın ayakları yara olurdu, oturma yerleri yara olurdu. Rahat mı?

Ama yaya y6r6mekten daha iyi. Hiç olmazsa oturuyor diye. Millet onu keyif saymıŐ o zamanlar. Biz Şimdi efendim arabanın koltuğuna oturuyoruz, arkamıza yaslanıyoruz, klimayı istediğimiz numaraya çeviriyoruz, p6f6r p6f6r Şey esiyor, 6st6m6zde g6lge, altımızda

efendim yaylı koltuk, yıldırım gibi gidiyoruz.
Ne nimetler!

Üçüncü hadîs-i şerîf.

c. Dünyada Zenginlik, Ahirette Takva

Peygamber Efendimiz *sallallahu aleyhi ve sellem*, Ömer *radiyallahu anhin* rivayet ettiğine göre buyurmuş ki;

شَرَفُ الدُّنْيَا الْغِنَى وَشَرَفُ الْآخِرَةِ التَّقْوَى
وَأَنْتُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأَنْتَى شَرَفُكُمْ غِنَاكُمْ
وَكَرَمُكُمْ تَقْوَاكُمْ وَأَحْسَابُكُمْ أَخْلَاقُكُمْ
وَأَنْسَابُكُمْ أَعْمَالُكُمْ

Şerefü'd-dünyâ el-ğınâ ve şerefü'l-âhirati et-takvâ ve entüm min zekerin ve ünsâ şerefüküm ğınâküm ve keremüküm takvâküm ve ahsâbüküm ahlâküküm ve ensâbüküm a'mâlüküm.

Peygamber Efendimiz buyurmuş ki;

Şerefü'd-dünyâ. Bu dünya hayatının şerefi, kıymeti, izzeti, itibarı, *el-ğınâ* zenginliktir. Bu dünyada zengin olan, itibarlı oluyor, izzetli oluyor, kıymetli oluyor filan. Amma

şerefü'l-âhirati. Ahiretin şerefi de *et-takvâ*. Takvâdır. Ahirette de, günahlardan dünyada takvâ ehli olup da sakınmış olan, ibadetleri yapmış olan, Allah'a isyan etmemiş olan, titiz Müslümanlık icra etmiş olan, şerefli olacak. Âhiretin zenginliği de takvâdandır.

Ve entüm min zekerin ve ünsâ. Ve sizler, her biriniz bir erkekten, bir kadından gelmesiniz. Bir anadan, bir babadan doğmanız. Yani burada tabi herkesin annesi babası var demek değil de, hepiniz aynı anne babadan Âdem ile Havva *aleyhimesselemdan* doğmanız, kardeşiniz demek yani. Aranızda başka bir fark yok. Ama fark takvâ ehli olanda. Takvâlı olan ahirette izzet, itibar sahibi olacak.

Şerefüküm ğınâküm. Sizin hepiniz eşitsiniz, kardeşsiniz ama efendim zenginliğiniz şerefinizdir.

Ve keremüküm takvâküm. Asaletiniz de takvânızdır.

Ve ahsâbüküm ahlâküküm. İtibarlılığınız, hasebli nesebli kıymetli insan olmanız ahlâkıdır. Yani iyi ahlâklıysanız, kıymetli insan olursunuz. Güzel huylu, tatlı dilli, anlayışlı, sevimli, sokulgan, arkadaşlı, vefalı vesaire

tamam. Bu sizin için hasep neseptir, itibarlılıktır. Herkesin sevdiği bir insan olursunuz.

Ve ensâbüküm a'mâlüküm. Ve sizin efendim eskiden Araplar soyuyla sopuyla övünürmüş, ben falancalardanım, ben filancalardanım diye. Sizin nesebinizde güzel amellerinizdir. Güzel amelleri yapabiliyorsanız a'mal-i salihâ işleyebiliyorsanız ne mutlu size!

Onları yapamıyorsanız ananız babanız sizi kurtaramaz. Falanca aileden olmak efendim filanca sülalenin bir büyük çocuğu olmak fayda vermez. Mühim olan amel-i salîhin işlemektir. Yani amel-i salîhâ, yani iyi işler ibadet ve tatler sevaplı ve hayırlı işleri işlemektir. Bunları işlerseniz, Allah'ın sevgili kulu olursunuz. İşlemezseniz ötekilerin, dünyadaki başkalarının kıymet verdiği ben falanca sülaledenim, ben filancanın evladındanım demek ahirette fayda vermez. Babası kendisini kurtarmaya çalışacak, evladına ne faydası olsun. Babası, anası evladından kaçacak, evlat ana babasından kaçacak, kardeş kardeşten kaçacak, karı koca birbirinden kaçacak. Hakkını ister bu filan diye uzaktan görünce kaçacak. Ama nereye kaçacaksın ki mahşer yerinde? Yakalayıp

getirecekler. O da çatır çatır hakkını isteyecek. Söke söke alacak. Söke söke. Ya Rabbi! Bu benim hakkımı yedi dünyada dedi mi. O da Al-lahu Teâlâ Hazretleri her şeyi biliyor. Efendim hakkını o kuldan alacak, buna verecek. Mümkün değil hakkı vermemek. Dünyada yapılan haksızlıklar, dünyada yapılan gasıplar, zulümler, hırsızlıklar, arsızlıklar, yüzsüzlükler efendim orda hepsi ödenecek. Dünyada her toplumda, her toplumda bir kanun olmuş. Kanun olması hüner değil. Her toplumda var. İlkel toplumların da kanunları var. Taa Hammurabi zamanından Babillilerden kalma kanunlar var. Firavunun devletinde de kanunlar var. Kanun, kanun devleti olmak mühim değil diyorlar şimdi. Kanun olacak tabi her yerde kanun. Rusya da da kanun var. Sırbistan da da kanun var. Bulgaristan da da kanun var. Türkiye de de kanun var. Arabistan da da kanun var. Mühim olan hukuk devleti olmak. Hakları çiğnememek. Yememek. Hukuğa riayet etmek. Sen kanunu zalimce yaparsan, hakları çiğnersen, gasp edersen, bazılarını mağdur edersen, o zaman zulüm kanunu olmuş olur, kıymeti olmaz. Onun uygulanmaması gerekiyor. Allah'ın

emrine aykırı kanunlar olur efendim Allah onu günah yazar, cezalandırır.

Allahu Teâlâ Hazretleri bizleri sevdiği razı olduğu amelleri işlemeye muvaffak eylesin hepimizi. En aşağı mertebedeki halktan bir kimseden, en yukarı mertebedeki başkana kadar herkese Allah'a mutî kul eylesin. Her yerde her zaman Allah'ın emrini dinlemeyi, Allah'ın hükmünü uygulamayı, Allah'ın kitabına uymayı, peygamberine tabi olmayı, sünnetine göre yaşamayı Allah hepimize nasip eylesin. Çünkü kurtuluş yolu bu.

El Fâtiha.

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

[Bütün GURBET SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

